

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/47/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010764
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3122010764.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v llave, trvale bytom C. D. E., trestne stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 16.10.2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.1.2025, sp. zn. 8T/48/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.1.2025, sp. zn. 8T/48/2022 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B., nar. 29.08.1981 v llave sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase dňa 20.01.2022 v obedných hodinách pri Fun Café v Dubnici nad Váhom povedal poškodenému A. F., aby mu dal 200,-€, inak ho dá zbiť alebo ho zbije on sám, dňa 29.03.2022 v čase asi 21:30 hodine pri Filagore v Dubnici nad Váhom povedal poškodenému A. F., že od neho chce tých 200,-€ inak ho „dá zmárovať cigánom“, následne mu povedal, aby mu zohnal aspoň 20 - 30,-€ a na ostatné si počká do mája, pričom poškodený F. mu žiadne peniaze nezohnal, načo mu obvinený B. opakovane povedal, že čaká do konca týždňa, aby mu peniaze doniesol inak ho dá zbiť nejakému cigáňovi, ktorý je ešte horší ako on, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor v úvode odôvodnenia odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 48/2022 zo dňa 15.01.2025 bol bžalovaný A. B. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. S odôvodnením samosudcu Okresného súdu Trenčín v napadnutom rozsudku sa nedá súhlasiť, a to z nasledovných dôvodov.

Samosudca oslobodzujúci rozsudok postavil tak na skutočnosti, že podľa jeho názoru poškodený F. nevypovedal konzistentne, teda v niektorých častiach inak v prípravnom konaní a inak na súde (otázka sumy, ktorú mal od neho obžalovaný žiadať) a potom s ohľadom na vypracovaný znalecký posudok G. H. I., J. ako aj v kontexte rozporu výpovede poškodeného s výpoveďou svedka D.. Tu je potrebné uviesť, že poškodený F. vypovedal v podstatných okolnostiach zhodne, a to dvakrát v prípravnom konaní dňa 31.03.2022 a 10.05.2022, a následne na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2022. Čo sa týka sumy, ktorú poškodený uvádzal, že mal od neho obžalovaný B. pod hrozbou vyhrážky pýtať, tak nie je pravdou, že by bol rozpor v jeho výpovediach, nakoľko aj na hlavnom pojednávaní poškodený zopakoval, že plná suma, ktorú od neho žiadal obžalovaný bola 200 €, avšak pri následnom stretnutí žiadal aj sumu

20-30 €, čo mala byť zrejme splátka výslednej sumy, alebo akýsi závdavok. K znaleckému posudku G. H. I., J. je potrebné uviesť, že tento nieže by spochybnil výpoveď poškodeného F., práve naopak jeho výpoveď ešte viac zvierohodnil a samotná znalkyňa sa pri svojom výsluchu dňa 07.10.2022 vyjadrila, že všeobecná a špecifická vierohodnosť poškodeného je zachovaná. Znalkyňa taktiež uviedla, že vzhľadom na ochorenie poškodeného je pravdou, že jeho hranica vnímania jeho vlastného ohrozenia je vyššia ako u zdravého človeka, resp. už menšie ohrozenie svojej osoby vníma závažne, čo však v žiadnom prípade nemôže byť poškodeného na škodu resp. vnímané v jeho neprospech. V tomto smere je potrebné spomenúť aj vyjadrenie, resp. výpoveď samotného obžalovaného, ktorý pri svojom výsluchu uviedol, že „asi to poškodenému nejako blbo povedal“ ale že to tak nemyslel. Teda samotný obžalovaný priznal, že komunikácia týkajúca sa dlžoby peňazí pre známeho obžalovaného medzi obžalovaným a poškodeným prebehla. Ďalej sa znalkyňa vyjadrila v tom smere, že ospravedlnenie poškodeného rodine obžalovaného bolo zo strany poškodeného postavené na tom, že v jeho prípade „najprv koná a až potom myslí“ a zároveň je poškodený človekom s vyšším stupňom súcitenia (nechcel obžalovanému urobiť zle). Rozpor vo výpoveďami poškodeného a svedka D. spočívajúca v tom, že svedok mal povedať poškodenému, že ho zháňal obžalovaný pričom povedal, že ho zabije, samotný svedok D. vo svojej výpovedi však uvedenú skutočnosť nepotvrdil, čo však poškodený vysvetlil vo svojej výpovedi dňa 10.05.2022, že sa svedok Nemeč obžalovaného asi bál, čo by korešpondovalo s vyjadrením svedka D. v jeho výpovedi zo dňa 31.03.2022, kedy uviedol, že obžalovaný B. má násilnícku povahu, je lepšie sa mu vyhýbať a nakoľko sa ho bál tak urobil čo po ňom obžalovaný chcel.

S prihliadnutím na vyššie uvedené som toho názoru, že skutok tak ako bol opísaný v obžalobe sa stal a tento nesie základné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu vydierania. Výpoveď poškodeného F. bola konzistentná pri všetkých troch jeho výsluchoch (dvakrát v prípravnom konaní a raz na hlavnom pojednávaní) prinajmenšom v otázke žiadania finančných prostriedkov pod hrozbou bitia či zbitia aj keď je pravdou, že vzhľadom na jeho zdravotný stav, bol výsluch najmä na hlavnom pojednávaní obtiažný, avšak poškodený zotrval na všetkých podstatných okolnostiach, teda že obžalovaný pod hrozbou bitky od cigáňov mal od neho žiadať peniaze, pričom ak k tomu pripočítame aj povest' obžalovaného, ktorú v meste mal a o ktorej vypovedal aj svedok Nemeč (bál som sa ho a tak som urobil čo chcel), tak je zrejme, že aj pre normálneho zdravého jedinca by boli takéto slová obžalovaného brané minimálne vážne, o to viac, ak sa jednalo o osobu poškodeného F., ktorý vzhľadom na svoj zdravotný stav vnímal takúto vyhrážku obžalovaného o to viac citlivo a ohrozujúco. Tu je treba znova zopakovať, že zdravotný stav poškodeného (citlivejšie vnímanie ohrozenia seba samého) nemôže byť pri poškodenom vykladaný v jeho neprospech, resp. vykladaný tak, že musí zniesť rovnakú mieru „útoku“ hoc iba verbálneho, ako normálny zdravý človek, aby sa mohlo jednať o trestný čin. S prihliadnutím aj na svedecké výpovede svedkov D. a J. ako aj SMS správy som toho názoru, že skutok je preukázaný dostatočne, navyše ak bola výpoveď poškodeného podrobená aj znaleckému skúmaniu bez vyslovenia záveru, že by poškodený mal tendenciu si vymýšľať či uvádzať nepravdu, o čom vypovedala aj znalkyňa pri svojom výsluchu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som toho názoru, že výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 48/2019 zo dňa 15.01.2025, ktorým bol obžalovaný A. B. oslobodený podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku je nezákonný a nedôvodný, a preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 48/2022 zo dňa 15.01.2025 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu vyhovieť. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1

Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor formálne vzniesol odvolacie dôvody v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. Z pohľadu obsahu namietaných skutočností sa však prokurátor podľa názoru odvolacieho súdu fakticky domáhal zrušenie rozsudku okresného súdu z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný.

Čo sa týka odvolacieho dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že tento nemá oporu v konkrétnych dôvodoch odvolania, z ktorého obsahu vôbec nevyplýva, že by prokurátor navrhoval ďalšie dôkazy, ktoré by mal okresný súd vykonať, prípadne nanovo zopakovať. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania nie je vecne namietaná existencia chýb v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že ten v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní, ale sa domáha vyvodenia iných záverov hodnotenia vykonaných dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, aké skutkové závery o vine má vyvodiť a na základe ktorých vykonaných dôkazov. Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov, teda nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne skutkové závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť. Odvolací súd opakovane

zdôrazňuje, že má právomoc len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, čo ale prokurátor v podanom odvolaní nenamietal.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý bola voči obžalovanému podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutkové zistenia a závery okresného súdu premietnuté do odôvodnenia napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd na rozdiel od úvah prokurátora dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to bez ohľadu na to či svedčili v prospech alebo v neprospech obžalovaného. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Skutkové závery a úsudky, o ktoré okresný súd oprel svoj výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktoré bez dôvodných pochybností nepreukazujú spáchanie skutku obžalovaným.

Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s konštatovaním okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého na hlavnom pojednávaní neboli produkované také dôkazy, ktoré by samostatne alebo vo vzájomnej súvislosti spoľahlivo preukázali, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Celá obžaloba stála na jedinom priamom usvedčujúcom dôkaze, ktorým je výpoveď poškodeného A. F., a od ktorej sa odvíjali ostatné dôkazy, o ktoré prokurátor oprel svoju obžalobu. Vierohodnosť výpovede poškodeného ako rozhodujúceho dôkazu voči obžalovanému však bola zásadne spochybnená výsledkami znaleckého dokazovania z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, podľa ktorých má poškodený tendenciu zveličovať, trpí poruchou interpretácie zažitých okolností a už menej závažný podnet môže vyhodnocovať ako riziko pre seba. Uvedené odborné závery prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vyplývajú z výsluchu súdnej znalkyne G. A. H., J. na hlavnom pojednávaní, zakladajú aj podľa názoru odvolacieho súdu vážne pochybnosti o hodnovernosti usvedčujúcej výpovede korunného svedka, poškodeného F. ohľadom podstatných okolností dôležitých pre zistenie skutkového stavu. Vzhľadom na to, že ostatné nepriame dôkazy o prípadnej vine obžalovaného sa odvíjajú od výpovede poškodeného, nepredstavujú ani tieto dôkazy spoľahlivý podklad pre uznanie viny obžalovaného.

Vzhľadom na zistenia a úvahy prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd po vyhodnení vykonaných dôkazov dospel k správne záveru, že výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že sa skutok stal.

Preto odvolací súd vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena prokurátorom čo do preukázania viny obžalovaného v žiadnom prípade nemôže prisvedčiť správnosti odvolania prokurátora, ktorý sa dovoľával len vyvedenia iných záverov hodnotenia vykonaných dôkazov, ako ku ktorým dospel okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku postupom súladným s § 2 ods. 12 Tr. por. Pretože odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a o nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora v podanom odvolaní o danosti vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.